

49597, ת.א 04

בעניין: 1. עלי _____
יליד 1941
ת.ז. _____
בית סאחור
נפת בית לחם

2. עוודאללה _____
ילידת 1956
ת.ז. _____
בית סאחור
נפת בית לחם

כולם ע"י ב"כ עו"ד הישאם אבו שחאדה (מ.ר. 18909)
מרחוב יפת 82 ת.ד. 41012 יפו, ת"א 61410
טל: 03-6816777-03, פקס: 03-6827015-03, נייד: 054-664729
מטעם המוקד להגנת הפרט
עמותה רשומה מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר ז"ל

התובעים

- נ ג ד -

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רחוב הנרייטה סולד 1
תל-אביב 64924
טל: 03-6970222, פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: נזיקין/נזקי גוף

סכום התביעה: עד גבול סמכותו של ביהמ"ש הנכבד

כתב תביעה מתוקן

הצדדים לתביעה:

1. התובעים 1 ו-2 הם בעל ואשה המתגוררים בבית סאחור בנפת בית לחם.

2. הנתבעת, מדינת ישראל, הינה והיתה בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולות ו/או מחדלי חיילי צה"ל ו/או על הפעולות של כל תחום הביטחון באזור הגדה המערבית ובכלל זה זירת האירוע אשר יתואר להלן. כמו- כן היתה אחראית על פעולותיהן של רשויות החקירה של צה"ל ובכלל זה המשטרה הצבאית החוקרת (מצ"ח).

האירוע

3. ב- 9/11/2000 בשעות הבוקר התובעים 1 ו-2 היו בכפר בית סאחור ליד הרחוב הראשי הנקרא רחוב YMCA, שהמה באנשים.
4. מסוקים של צה"ל ריחפו מעל המקום בו עמדו התובעים וירו מספר טילים לעבר רכב שעבר במקום ובו ישב מבוקש בשם _____ עביאת וכן לעבר רכב נוסף, וזאת כחלק מהמדיניות של חיסול מבוקשים ללא משפט.
5. המבוקש _____ עביאת נהרג במקום. כמו כן נהרגו שני עוברי אורח תמימים שהיו במקום, הגב' _____ דנון ז"ל בת 53 שנים והגב' _____ שאהין ז"ל בת 54 שנים. כתוצאה מירי הטילים נפגעו גם עוברי אורח תמימים שלרוע מזלם היו במקום וביניהם שני התובעים.
6. בהודעתו הרשמית מ- 9.11.2000 דובר צה"ל הודיע כי צה"ל מקבל אחריות על האירוע של ירי טילים לעבר _____ עביאת בבית סאחור ע"י מסוקים.
מצ"ב העתק מהודעות דובר צה"ל ומסומן א'.
7. החיסול הנ"ל היה החיסול הראשון שביצע צה"ל של מבוקש לאחר פרוץ אינתיפאדת אלאקצא.
8. כתוצאה מירי הטילים ע"י המסוקים של צה"ל התובעים הועפו באויר ונפלו לקרקע. התובעים 1 ו-2 הועברו לבית החולים הממשלתי בבית ג'אלה.

התובע מס' 1

9. כתוצאה מאירוע הירי של הטילים נגרמו לתובע מס' 1 נזקים קשים ברגל שמאל וכן ביד שמאל ונותרו רסיסים בגופו, מתחת לצלעות, מתחת לעור, בתזה, ביד שמאל, ברגל שמאל ובלסת.
- התובע מס' 1 אושפז בבית החולים הממשלתי בבית ג'אלה עד למועד שחרורו ב- 17/11/00, התובע שוחרר עם גבס ברגל שמאל וזאת לאור השברים שנתגלו ברגל. לתובע מס' 1 לא היתה היכולת לעמוד על הרגלים.

מצ"ב העתק מדו"ח שיחרור ומסומן ב'.

10. ב- 29/1/2001 התובע מס' 1 נכנס לאגודת בית לחם הערבית לשיקום ונשאר שם עד 11/10/2001. התובע הגיע לאגודה באמצעות אמבולנס. התובע מס' 1 קיבל טיפול שיקומי, הכולל תרופות, סיעוד מאחיות, פיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק ותמיכה פסיכולוגית.

מאחר ועד לחודש מאי 2001 השבר ברגל שמאל לא התאחה, התובע מס' 1 עבר ניתוח ברגל שמאל בחודש מאי 2001 בבית החולים "אל מקאסד" בירושלים אשר כלל קיבוע השבר באמצעות פלטינות ומתכות.
התובע מס' 1 עדיין זקוק לניתוח נוסף להסרת מתכת מתוך הרגל.

מצ"ב העתק מאישור רפואי של אגודת בית לחם הערבית לשיקום ומסומן ג'.

מצ"ב העתק מאישור מבית חולים "אל מקאסד" מ- 30/12/02 ו- 31/3/2003 ומסומנים ד' ו-ה' בהתאמה.

11. התובע מס' 1 עבר ניתוח נוסף בבית חולים "מקאסד" להסרת הרסיסים מגופו. \
12. עובר לתאונה היה התובע מס' 1 אדם בריא כפי גילו, ולא סבל מכל מגבלה רפואית או תפקודית כלשהי ועבד לפרנסתו ולפרנסת בני ביתו בסיתות אבנים.
13. עקב הפגיעה הקשה בתאונה התובע נותר נכה ומוגבל. בשל מצבו הרפואי כתוצאה מהאירוע הפסיק התובע את עבודתו, ולא שב אליה עד למועד הגשת תביעה זו.
14. מאז התאונה וכתוצאה ממנה נזקק התובע מס' 1 ויזקק בעתיד לטיפולים רפואיים רבים ולעזרה וסיעוד של הזולת.
15. התובע מס' 1 נבדק ע"י מומחה בתחום האורתופדיה, ד"ר מיכאל לבני, אשר הכין חוות דעת רפואית בעניינו וקבע כי נגרמו לתובע מס' 1 הנכויות הבאות :

- (א) מיום 9/11/00 נכות בשיעור 100% למשך חצי שנה (עקב חיבור נדחה של השבר וניתוח לקיבועו).
- (ב) למשך 3 חודשים נוספים נכות בשיעור של 50% .
- (ג) נכות לצמיתות בשיעור של 5% עקב הגבלה קלה בטווח התנועה של קרסול רגל שמאל.
- (ד) נכות בשיעור של 5% עקב הפגיעה באצבע 2 בכף רגל שמאל .

מצ"ב העתק חוות הדעת ומסומן ו'.

התובעת מס' 2

16. כתוצאה מאירוע ירי הטילים ע"י מסוקי צה"ל, התובעת מס' 2 נותרה מאושפזת בבית החולים הממשלתי בבית ג'אלה ממועד האירוע ב- 9/11/00 ועד 18/11/00.
17. לתובעת מס' 2 נגרמו כתוצאה מהאירוע, נזקים גופניים לרבות רסיסים בבטן, בחזה ובגב וכן בכתף שמאל, וכן נזק לתוף אוזן שמאל.
18. בעת אשפוזה בבית החולים הממשלתי בבית ג'אלה התובעת מס' 2 עברה ניתוח להסרת חלק הרסיסים מהבטן. בגופה של התובעת מס' 2 נותרו רסיסים שלא הוסרו עדיין.

מצ"ב העתק מאישור רפואי מבית החולים ומסומן ז' .

מצ"ב העתק מאישור רפואי מאגודת בית לחם הערבית לשיקום לגבי הפגיעה באוזן ומסומן ח'.

19. עובר לאירוע היתה התובעת מס' 2 אשה בריאה כפי גילה, ולא סבלה מכל מגבלה רפואית או תפקודית כלשהי והיתה עקרת בית.
20. עקב הפגיעה הקשה מהאירוע התובעת מס' 2 נותרה עם נכות וזאת לאור הרסיסים שבגופה וכן לאור הפגיעה ביכולת השמיעה שלה.
21. מאז התאונה וכתוצאה ממנה נזקקה התובעת מס' 2 ותמשיך להיזקק בעתיד לטיפולים רפואיים רבים ולעזרה וסיעוד הזולת.

22. התובעת מס' 2 נבדקה ע"י מומחה מנתח אף אוזן וגרון וניתוחי ראש צוואר, ד"ר יורם גורביץ, אשר מצא כי נגרמו לתובעת הנכויות והנזקים הבאים:

- (א) מדובר בפגיעות הדף טראומתית שגרמה ליצירת נקב כמעט טוטלי בתופית אוזן שמאלית.
 - (ב) נקב זה גורם לפגיעה בשמיעה.
 - (ג) קיומו של נקב בתופית אוזן מונע הרטבת האוזן בעת רחצה, או בעת שחיה.
 - (ד) חובה להישמר ממים – חדירת מים עלולה לגרום לדלקת.
 - (ה) הרעש שבאוזניה של התובעת מס' 2 הינו פועל יוצא מההדף והרעש שהיו בעת האירוע.
 - (ו) לתובעת מס' 2 נגרמה נכות לצמיתות בשיעור 5% בגין ליקוי שמיעה.
 - (ז) לתובעת מס' 2 נגרמה נכות לצמיתות בשיעור 10% בגין רעש (טינטון).
- מצ"ב העתק חוות הדעת מיום 25/11/04 ומסומן כנספח ט'.

התלונה לפרקליטות הצבאית

23. ב- 14/12/02 פנה עו"ד תמיד בלנק מטעם המוקד להגנת הפרט בתלונה בשם התובעים 1 ו-2 ליועץ המשפטי של צה"ל באזור יהודה ושומרון וביקש לדעת מה עמדת צה"ל לגבי פיצוי התובעים 1 ו-2.

מצ"ב העתק מהמכתב ומסומן י''.

24. ב- 20/3/03 פנה עו"ד תמיד בלנק במכתב תזכורת ליועץ המשפטי של צה"ל ביהודה ושומרון.

מצ"ב העתק מהמכתב ומסומן יא'.

25. ב- 1/7/03 פנתה הגב' מיכל ליבל, רכזת התלונות במוקד להגנת הפרט, במכתב תזכורת נוסף ליועץ המשפטי של צה"ל ביהודה ושומרון.

מצ"ב העתק המכתב ומסומן יב'.

26. ב- 1/9/03 פנתה הגב' מיכל ליבל, רכזת התלונות במוקד להגנת הפרט, במכתב תזכורת נוסף ללשכת היועץ המשפטי של צה"ל ביהודה ושומרון וביקשה לקבל העתק ממסקנות התחקיר הנוגע לאירוע הירי שבו נפגעו התובעים.

מצ"ב העתק המכתב ומסומן יג'.

27. ב- 22/10/03 פנתה עו"ד חוה מטרס עירון במכתב לפרקליטות הצבאי הראשי בעניין התובעים 1 ו-2 וביקשה שהאירוע שבו נפגעו התובעים 1 ו-2 ייחקר וביקשה גם לקבל העתק מחומר החקירה.

מצ"ב העתק המכתב ומסומן יד'.

28. במכתב תשובה מ- 2/11/2003 ממפקדת הפרקליט הצבאי הראשי, מחלקת הדין הבין-לאומי לעו"ד חוה מטרס-עירון נמסר כי העניין הועבר לבדיקת הגורמים הנוגעים לדבר וכי מקווים להשיב למכתב בהקדם.

מצ"ב העתק מהמכתב ומסומן טו'.

29. ב- 3/12/03 פנתה עו"ד חוה מטרס -עירון למפקדת בפרקליט הצבאי הראשי במכתב תזכורת וביקשה תשובה למכתבה מ- 22/10/03.

מצ"ב העתק מהמכתב ומסומן טז'.

30. ב- 6/1/04 פנתה רכזת התלונות במוקד להגנת הפרט במכתב תזכורת נוסף למפקדת הפרקליט הצבאי הראשי וביקשה שבמידה והתלונה עדיין בברור, לזרז את הטיפול וליידע אותה בתוצאותיו, וכן ביקשה לדעת באם הוחלט על פתיחת חקירה במצ"ח. כמו כן ביקשה לקבל ההנמקה של ההחלטה שלא לפתוח בחקירה, באם התקבלה החלטה כזו.

מצ"ב העתק מהמכתב ומסומן יז'.

31. במכתב תשובה מטעם סא"ל שרון אופק מפקד הפרקליט הצבאי הראשי, מחלקת הדין הבין-לאומי, מ- 5/2/2004 נאמר כדלקמן:

"בהמשך לפניותכם בנדון, נבקש לעדכןכם כי לאחר השלמת הליכי התחקור ביחס לתקיפת צה"ל שבעניינה פניתם, ולאחר בחינה מדוקדקת של התחקירים ושל חומר נוסף על-ידי הפרקליטות הצבאית, הוחלט שלא לפתוח בחקירת מצ"ח ביחס לפעולה זו.

החלטה זו נשענת על מספר טעמים ובהם הנסיבות לחימתיות שבהן בוצעה התקיפה, העובדה כי הותקף פעיל טרור בכיר, שסיכן בפעולותיו חיי ישראלים, העובדה כי אמצעי הלחימה בהם נעשה שימוש הם חוקיים ולגיטימיים, ניתוח תצלומי אוויר, המלמד כי בזמן אמת לא ניתן היה לצפות את הפגיעה שנגרמה לאזרחים וכי התקיפה עמדה בעקרון הפרופורציונליות, והעובדה כי האירוע תוחקר והופקו בעקבותיו לקחים מבצעיים.

לא ניתן להרחיב ביחס לטעמים האמורים או להעביר אליכם את התחקירים, הואיל וחומר התחקירים חסוי על-פי חוק".

מצ"ב העתק מהמכתב ומסומן יח'

אחריות המדינה

32. התובעים יטענו שאי מסירת העתק התחקירים לידם הינה פעולה שלא כדין ודינה להתבטל.

33. התובעים יטענו כי האירוע בו נפגעו התובעים ע"י חיילי צה"ל ו/או אנשי כוחות הביטחון נעשה בעת מילוי תפקידם שהוטל עליהם על ידי הנתבעים במסגרת יחסי עובד מעביד ו/או מסגרת יחסי שליחות ו/או יחסי מרות שבין החיילים ו/או כוחות הביטחון לבין הנתבעת.

34. התובעים יטענו כי אחריות הנתבעת לאירוע היא אחריות ישירה ו/או שילוחית בשל מעשי ו/או מחדלי החיילים ו/או כוחות הביטחון כלפי התובעים וביניהם עוולות תקיפה ו/או עוולת רשלנות ו/או עוולת הפרת חובה חקוקה כפי שעוד יפורט להלן.

עוולת התקיפה

35. התובעים יטענו כי פרטי האירוע מהווים תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הניזקין [נוסח חדש] תשכ"ח – 1968.

רשלנות החיילים שהיו באירוע

36. התובעים יטענו כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות שבחוק של החיילים שביצעו את הירי שגרם לפציעתם של התובעים, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- (א) ירו אש חיה בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.
- (ב) ירו אש חיה ללא אבחנה באזור מגורים תוך סיכון חיי אדם.
- (ג) ביצעו את הרי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.
- (ד) השתמשו באש חיה באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש באש חיה.
- (ה) ביצעו את הירי כאשר לא נשקפה להם סכנה ממשית ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.
- (ו) ביצעו את הירי לעבר הגוף בנסיבות הנזכרות בס"ק (א) לעיל ומבלי לוודא שעוברי אורח תמימים לא ייפגעו ממנו.
- (ז) ביצעו את הירי ללא קבלת היתר מחייל המוסמך לכך.
- (ח) נהגו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגם של התובעים.
- (ט) לא עשו כל שבאפשרותו של חייל סביר לעשות כדי למנוע את אירוע הירי.
- (י) לא פעלו כפי שחייל סביר היה פועל בנסיבות העניין.

37. במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל המהווים את הרשלנות שגרמה לאירוע נעשו או נגרמו על ידי כל אדם אחר שפעל בשם הנתבעת ו/או בשירותה ו/או מטעמה ו/או בשליחותה, הרי שהנתבעת אחראית באחריות שילוחית לתוצאות האירוע ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובעים.

רשלנות המדינה

38. הנתבעת אחראית לרשלנות החייל ו/או החיילים ו/או גורמי ביטחון שביצעו את הירי וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.

39. הנתבעת אחראית לאירוע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה, המתבטאים במעשה ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום האירוע בפרט.

ב. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודה על פי הדין לדאוג לביטחון תושבי האזור והתובע בכללם.

ג. לא צפתה, למרות שהיתה צריכה לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ו/או צפתה את הארוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לארוע ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת האירוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנתה לטיפול באירוע של הפרת סדר, אם היה כזה, כת בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ה. לא דאגה להבהיר לחיילים את הוראות הפתיחה באש.

ו. לא דאגה להפקיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות פתיחה באש ו/או פיקחה והדריכה שלא כראוי את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החיילים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע קרות האירוע.

ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.

י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.

יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחיילים שהשתמשו באש להשתמש בה שלא כדין.

"הדבר מדבר בעצמו" ו- "דבר מסוכן"

40. לחילופין, יטענו התובעים כי אינם יודעים ואינם יכולים לדעת מה היו הנסיבות האמיתיות שגרמו לאירוע, ואולם מאחר שכלי הנשק ממנו נפגעו התובעים היה בשליטת החיילים שלוחי הנתבעת, נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם רשלנות מצד הנתבעת מאשר עם חוסר רשלנות מצדה. הרי על נסיבות המקרה חל הכלל של "הדבר מדבר בעדו" ועל הנתבעת להוכיח כי האירוע אירע שלא ברשלנותה.

41. לחילופין, יטענו התובעים כי אינם יודעים ואינם יכולים לדעת מה היו הנסיבות האמיתיות שגרמו לאירוע, ואולם מאחר שכלי הנשק ממנו נפגעו התובעים היה בשליטת החיילים/ים שלוחי הנתבעת, חל כלל "הדבר המסוכן".

הפרת חובה חקוקה

42. התובעים יטענו, כי במעשיה ובמחדליה הפרה הנתבעת את החובות החקוקות הבאות, אשר נועדו להגן על סוג האנשים עמם נמנים התובעים, וכי נזקי התובעים נגרמו עקב הפרת החובות שלהלן :

א. סעיפים 2 ו-4 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הקובע כי אין פוגעים בגופו או בכבודו של אדם וכי לכל אדם זכות להגנה על גופו וכבודו.

ב. סעיף 11 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לפיו כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את הזכויות הקבועות בחוק היסוד.

ג. סעיף 85 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955, הדין בשימוש בנשק שלא כדין.

ד. סעיף 124 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955, הדין בהתרשלות.

ה. סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977, העוסקים בגרימת תבלה.

ו. סעיפים 368 ב, 380 ו-382 לחוק העונשים, תשל"ז 1977, העוסקים בתקיפה.

היעדר חקירת האירוע- ונזק ראייתי

43. אי חקירת האירוע שבו נפצעו התובעים, למרות שהייתה חובה ברורה לחקור אותו והיה ידוע עליו לגורמי הביטחון מבעוד מועד, גרמה לתובעים **נזק ראייתי**. נזק ראייתי זה, יש בו כדי להעביר את נטל ההוכחה, כי הנזק שנגרם לתובעים איננו באחריות הנתבעת, אל כתפיה. בנוסף מקימה החקירה הרשלנית עילת תביעה עצמאית כנגד הנתבעת.

44. בנוסף ולחילופין יטען התובע, כי הנתבעת התרשלה במילוי תפקידה לשמור על ביטחונם של התובעים, לחקור את אירוע הירי ולהביא לדין את מבצע הירי וכי רשלנותה התבטאה במעשים ואו במחדלים הבאים :

1. לא חקרה את אירוע הירי, למרות שהוא היה ידוע לה.

2. לא גבתה עדות מהחיילים, למרות שהייתה צריכה לעשות זאת.

3. לא חקרה את האירוע כפי שצבא סביר היה צריך לחקור בנסיבות המקרה.

44. א. סירוב הנתבעת ו/או מי נטעמה למסור לתובעים העתק התחקירים בעניין האירוע, באם בוצעו היא פעולה שלא כדין ולתובעים זכות שבדין לקבלת התחקירים.

חיסול ללא משפט והפגיעה באזרחים תמימים

45. התובעים יטענו שמדיניות החיסולים ללא משפט מתנוסס מעליה דגל שחור של אי חוקיות והינה בלתי חוקית בעליל, ומהווה פגיעה קשה בזכות לחיים ובזכויות אדם בסיסיות.

46. בין אם היתה ובין אם לא היתה מדיניות חיסולים בעבר, הרי שלראשונה, במהלך אינתיפאדת אל-אקצה, היו החיסולים למדיניות רשמית של מדינת ישראל. אם בעבר נהגה ממשלת ישראל להכחיש או לכל היותר לא להגיב לטענות כאילו חייליה ביצעו פעולות חיסול, הרי שהיום דובר צה"ל מוסר הודעות לעיתונות ובהן הוא נוטל אחריות על הרג הפעילים ומפרט את המיועדים הבאים לחיסול.

47. התובעים יטענו שמדיניות החיסולים הינה מדיניות בלתי חוקית בעליל, מנוגדת למשפט הישראלי, למשפט הבינלאומי ולעקרונות בסיסיים של מוסר אנושי. התובעים יטענו שמדיניות זו מפירה באורח קיצוני את האסורים הקבועים במשפט הפלילי הישראלי, רומסת ברגל גסה את זכויות האדם של יעדי החיסול ועוברי האורח שנקלעים באופן מקרי לזירת ההתנקשות ומהווה הפרה ברוטאלית של דיני המלחמה הכלליים ודיני השליטה בשטח כבוש.

48. מטעמי זהירות יצוין כי אם בית המשפט הנכבד יקבע כי מדיניות החיסולים באופן כללי וכן במקרה הספציפי של האירוע נשוא התביעה, מותרת היא, עדיין יש לראות את הנתבעת כמי שהתרשלה באירוע נשוא התביעה וזאת לאור השימוש המופרז והבלתי פרופורציונלי בכוח (ירי טילים מהאוויר לצורך גרימת מותו של אדם אחד), ועוד באזור מגורים בשעות היום הרגילות וללא התחשבות בנזקים שעלולים להיגרם לעוברי אורח תמימים לרבות התובעים, על לא עוול בכפם.

נזקים לתובע מס' 1

49. כתוצאה מן האירוע נגרמו לתובע מס' 1 נזקים מיוחדים כדלקמן:

- א) הפסד השתכרות בעבר ₪ 300,000
- ב) הוצאות רפואיות בעבר, לרבות הוצאות נסיעות לטיפולים ₪ 30,000
- ג) עזרה וסיעוד בעבר ₪ 10,000

סה"כ: ₪ 430,000

50. כתוצאה מן האירוע נגרמו לתובע מס' 1 נזקים כלכליים כדלקמן:

- א. הפסד השתכרות בעתיד.
- ב. הוצאות רפואיות בעתיד לרבות הוצאות לנסיעה לטיפולים.
- ג. עזרה וסיעוד בעתיד.
- ד. נזק שאינו נזק ממון.

נזקים לתובעת מס' 2

51. כתוצאה מן האירוע נגרמו לתובעת מס' 2 נזקים מיוחדים כדלקמן:

א) הפסד השתכרות בעבר	₪ 88,000
ב) הוצאות רפואיות בעבר לרבות הוצאות נסיעה לטיפולים	₪ 10,000
ג) עזרה וסיעוד בעבר	₪ 30,000
סה"כ:	₪ 128,000

52. כתוצאה מן האירוע נגרמו לתובעת מס' 2 נזקים כלליים כדלקמן:

- א) הפסד השתכרות בעתיד
- ב) הוצאות רפואיות בעתיד לרבות הוצאות לנסיעה לטיפולים.
- ג) נזק שאינו נזק ממון

53. בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק לתובעים 1 ו-2 את נזיקיהם, בין בחלוקה דלעיל ובין על פי כל חלוקה אחרת.

54. על הנתבעת לפצות את התובעים 1 ו-2 במלוא נזיקיהם ואולם עד ליום הגשת תביעה זו לא שולם להם פיצוי כלשהו על נזיקיהם.

55. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה הינן חלופיות, מצטברות או משלימות זו את זו הכל לפי העניין והקשר הדברים.

56. לבית המשפט נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.

57. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין את הנתבעת לדון ולחייבה לפצות את התובעים 1 ו-2 במלוא נזיקיהם וכן בהוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כחוק והפרשי הצמדה וריבית כחוק.

הישאם אבו שחאדה, עו"ד

ב"כ התובעים